Р Е Ш Е Н И Е
№ 2218

гр. София, 03.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова
ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **592** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Р. М. срещу решение, постановено по НАХД № 13790 по описа за 2012г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-ти състав. С решението съдът е изменил наказателно постановление (НП) № АА1277/29.06.2012г., издадено от Началник Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като е преквалифицирал санкционната разпоредба от чл.174, ал.1, предл.2 в чл.174, ал.1, предл.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Съдът е потвърдил НП в останалата му част, с която на М. е е наложено административно наказание глоба в размер на 420 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 10 (десет) месеца.

Касаторът счита, че решението е порочен съдебен акт, посочва нарушения на материалния и на процесуалния закон. Счита, че е нарушен материалният закон. Сочи, че съдът е кредитирал показанията на свидетел, заинтересован от изхода на делото, но не е събрал гласни и писмени показания от актосъставителя и свидетеля по акта. Счита, че в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) не е установено по несъмнен начин именно той да е извършил вмененото му нарушение. Свидетелите не си спомняли случая, а след прочитане на предявения им АУАН

преповтаряли написаното в него. Счита, че преценката на районния съд е извършена при спорно обстоятелства, за установяването на които административният орган не е ангажирал достатъчно доказателства, което е било в негова тежест. Счита, че пред СРС е допуснато съществено процесуално нарушение като не е разпитан актосъставителят и самият жалбоподател, което преградило пътят му на защита. Тъй като нарушението му е първо, неправилно е приложен материалният закон като наказанието е над средния размер.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество – касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

Първоинстанционното решение е правилно. Обосновани и правилни са изводите на СРС за законосъобразно провеждане на административно-наказателното производство спрямо касатора, от длъжностни лица с компетеност, без допускане на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на изискванията на ЗАНН за форма и задължителни реквизити.

Съответно на събраните доказателства СРС е приел за безспорно извършването на нарушението от М. и неговата вина. Този извод се подкрепя не само от констатациите по АУАН (за тестване с дрегер, отчел 1,21 промила алкохол в кръвта на М., а също и от приложените - 1) протокол за медицинско изследване; в същия самият М. е заявил в т.I.2, че е употребил алкохол, по-долу посочва и вида му (бира); протоколът е подписан от М. и това не е оспорено и 2) протокол за химическа експертиза, която установява концентарация на алкохола в кръвта на М. от 1,1 промила.

С оглед горното доводите на М. за недоказаност на деянието и за неизяснена фактическа обстановка са неоснователни. Следва да се има предвид, че актосъставителят потвърждава, макар и след предявяване, обстоятелствата в констатациите на АУАН, представена е и изготвената от него докладна записка по случая. Настоящият състав намира, че правилно СРС е счел, че не следва да провежда и разпит на свидетеля по акта, тъй като от показанията му не би се установило нещо различно от останалите събрани доказателства относно наличието на алкохол в кръвта на касатора. Оплакването на касатора, че не бил разпитан и това преградило пътя му на защита, е неоснователно. Нито в жалбата срещу НП, нито пред СРС М. е направил такова искане, нито дори се е явил. Няма данни да е оспорил и протокола за медицинско изследване, нито подписа си под него, както и протокола за химическа експертиза.

Правилно, след задълбочен анализ, СРС е приел, че кумулативно наложените на касатора наказания са определени при спазване на принципите на законоустановеност и справедливост. Настоящият състав не споделя доводите на касатора по отношение на това, че размерът на наказанието е завишен, бидейки над средния. Действително и глобата и времето на лишаване от право да управлява МПС са по близо до горните

граници (съобразно действащата към извършване на нарушението редакция на разпоредбата на чл.174, ал.1 от ЗДвП ДВ бр. 51 от 2007г.) Следва да се има предвид обаче, че средно конкцентрацията на алкохол в кръвта на М., отчетена с дрегер, а след това и с протокола от медицинското изследване, е съвсем близко до горната граница на концентрация на алкохол (1.2 промила), предвидена в нормата и кумулативно наложените наказания са съразмерни.

АССГ не намери да е налице основание за мотивираната от СРС преквалификация на наказателното постановление относно възприетата цифрова квалификация по чл.174, ал.1 от ЗДвП - вместо посочената от органа предл.2 - предл.1, тъй като предложението не е самостоятелно подразделение на нормативния акт съгл.чл.26, ал.2 от Указа 883 за прилагане на ЗНА, а това са съответните член и алинея, които в случая са коректно посочени - чл.174, ал.1 от ЗДвП и именно те са от значение при квалификацията на деянието. Съгласно чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН НП следва да съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Законните разпоредби – правните норми се материализират в правно-техническа конструкция - елемент от структурата на нормативния акт. Съгласно чл. 26, ал. 1 и 2 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове всеки нормативен акт се състои от членове, като членът може да се състои от алинеи, алинеята - от точки, а точката - от букви. Прецизирането на законните разпоредби чрез посочване на структурни единици от по- ниско ниво, каквито са отделните изречения, предложения, хипотези, думи, няма правно значение, вкл. и с оглед реквизита на НП по чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. В случая в наказателното постановление е посочена точно разпоредбата, която е нарушена чрез правно значимия елемент от структурата на нормативния акт – член и алинея. С посочването на разпоредбата на чл.174, ал.1 от ЗДвП са изпълнени изискванията на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН за посочване на нарушените законни разпоредби в НП. Поради това посочването на едно от няколкото предложения в алинеята на санкционната норма не обосновава грешка в правната квалификация, която да следва да се преквалифицира от въззивния съд чрез изменение на НП. Действително, в ал.1 на чл.174 от ЗДвП са очертани отделни състави на нарушение, в зависимост от качеството на нарушителя, съответно различен диапазон на санкциите. В АУАН и наказателното постановление деянието е описано с фактически констатации, отговарящи на общия състав на нарушението съгласно посочената разпоредба, ред.ДВ бр.51 от 2007г. - лице управлява МПС със съответната концентрация на алкохол в кръвта, установена с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух, съответно наложените две наказания са в предвидения в закона диапазон за това нарушение, поради което не е налице основание за незаконосъобразност на наказателното постановление във връзка с правната квалификация. Лицето е разбрало административно-наказателното обвинение и не е нарушено правото му на защита.

Тъй като обаче, въпреки извършената преквалификация, като краен резултат волята на въззивния съд е да потвърди законосъобразното НП, то решението му е правилно и не е налице касационно основание за отмяната му.

С оглед изложеното за правилност на постановеното от районния съд съдебно решение, същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София–град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.11.2012г. по НАХД № 13790 по описа за 2012г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 106-ти състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: